

собі не є нерухомим майном, проте, нерухомістю є, власне, повітряний простір визначений межами конкретної земельної ділянки. Такі повітряні права відчужувані. В деяких округах дозволяється передавати права на повітря оточуючим будівлям. В щільному центрі міста, кожна будівля може мати право на певну кількість повітряного простору. Щоб уникнути втрати історично цікавих будівель, уряд може дозволити придбати невикористані повітряні права прилеглих земель. Таким чином, власники будівель можуть добре заробити за рахунок продажу своїх прав на повітря без знесення будівель. Саме продаж «прав на повітря» у більшості випадків являє собою купівлю власником висотки у власника суміжної земельної ділянки «вид з вікон» цієї самої висотки, тобто обмежує право сусіда на будівництво/реконструкцію на суміжній земельній ділянці вище визначеного поверху [5].

В Україні при купівлі квартири склалася така практика: покупці сплачують ще додатково 5% від ціни квартири за «вид з вікон». В англійському праві така конструкція існує з 19 століття і називається restrictive covenant, як правило його використовують щоб певним чином обмежити право на забудову і використання сусідніх суміжних ділянок. Наприклад, якщо не хочете щоб сусідній садок став коли-небудь фабрикою, заключаеш restrictive covenant [6]. З точки зору континентальної правової системи, можна схилитися до того, що це, скоріше всього, негативний сервітут.

Щоб перенести такий американський досвід в Україну, можна укласти обмежувальну угоду. Таким чином така схема дала б можливість двом власникам суміжних ділянок реалізувати свої інтереси, у одного – фінансову вигоду, а у другого – додаткові можливості виконання свого права власності, можливість самостійно власникам нерухомості врегулювати свої правовідносини між собою без втручання органів державної влади, стимулювало б розвиток економіки в Україні.

Література:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15?test=dCCMfOm7xBWM4tLEZiOrFIQXNI432s80msh8Ie6>.
2. Цивільний кодекс України: Коментар/ За заг. ред. Є.О. Харитонова, О.М. Калітенко. – Харків., 2003. – с. 1067.
3. Малєин М.И. Об имущественных правах на воздух и воздушное пространство// Законодательство и экономика. – 1992. – № 3-4. – С. 12-14.
4. Чубаров В.В. Проблемы правового регулирования недвижимости. М., 2006., 306с.
5. Air rights [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Air_rights.
6. Is there any way to get out of a restrictive covenant? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://home.howstuffworks.com/real-estate/buying-home/is-there-way-out-of-restrictive-covenant.htm>

Романовська Л. А.

завідувач сектором законотворчої роботи

Торгово-промислова палата України
м. Київ, Україна

ЗАХІСТ ПРАВ ДИТИНИ НА ЖИТЛО В ГУРТОЖИТКАХ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Право дитини на житло може виникати як члена сім'ї користувача приміщення в гуртожитках. За ст. 1 та 2 Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» [1] громадяни, які не мають власного житла, більше п'яти років на законних підставах зареєстровані за місцем проживання в гуртожитках та фактично проживають у них, можуть реалізувати конституційне право на житло шляхом приватизації житла в гуртожитку. Ці норми поширюються на мешканців гуртожитків, які є об'єктами права державної та комунальної власності. Дитина, яка проживає в приміщенні гуртожитку разом з батьками (усиновлювачами), опікуном, піклувальником, може взяти участь у приватизації таких приміщень.

Водночас ні ЖК УРСР (ст. ст. 127-132), ні Примірне положення про гуртожитки [2], ні названий Закон [1] не передбачають збереження за дитиною права на приміщення в гуртожит-

ку на час відсутності, у зв'язку з перебуванням у дитячому закладі на повному державному забезпеченні, родичів до досягнення повноліття, чи проживання в опікуна або піклувальника, коли в такому приміщенні не залишаються мешкати інші члени сім'ї. Вважаємо це питання заслуговує на увагу та є актуальним. Воно потребує вирішення аналогічно праву дитини на збереження жилого приміщення в державному та громадському житлових фондах, передбаченому п. 3 ч 3 ст. 71 ЖК УРСР. У зв'язку з цим пропонуємо доповнити ЖК УРСР статтею 130¹ у такій редакції:

«Стаття 130¹. Збереження жилої площі в гуртожитку за тимчасово відсутньою дитиною.

Жиле приміщення в гуртожитках державної та комунальної власності зберігається за тимчасово відсутньою дитиною у разі влаштування дитини на виховання до родичів, опікуна, піклувальника, прийомну сім'ю, дитячий будинок сімейного типу, заклад для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, – протягом усього часу їх перебування у родичів, опікуна, піклувальника, прийомній сім'ї, дитячому будинку сімейного типу, закладі для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Якщо в жилому приміщенні, з якого вибула дитина, не залишилися проживати члени їх сім'ї, то воно, за рахунок коштів місцевих бюджетів, підлягає терміновій приватизації на ім'я дитини за заявою дитини або служби у справах дітей та передачі іншим особам на підставі договору оренди, до повернення дитини, із зарахуванням орендної плати, після сплати орендаром вартості житлово-комунальних послуг та покриття інших витрат на утримання приміщення, на особистий рахунок дитини, який відкрито в установах банку за заявою дитини або служби у справах дітей.»

Що стосується права дитини на житло як члена сім'ї користувача приміщення у гуртожитках, що перебувають у господарському віданні чи оперативному управлінні підприємств, організацій, установ, а також знаходяться у приватній власності, то відсутні правові гарантії його захисту. На приміщення таких гуртожитків не поширюється дія Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» [1], тому, такі користувачі не мають підстав для приватизації приміщень, які вони займають.

Проте проблема прав на житло таких користувачів, у тому числі дітей, є гострою. За даними реєстру судових рішень, судами загальної юрисдикції станом на 01.01.2014 р. із 12104 цивільних справ щодо прав дитини на житло розглянуто 779 справ, які стосуються приміщень гуртожитків, що становить 6,4% загальної кількості справ [3]. На проблеми мешканців гуртожитків неодноразово зверталася увага Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини [4, с. 152; 5, с. 85; 6, с. 8]. Так, понад два роки тривала боротьба мешканців гуртожитку, розташованого на вул. Сурикова, 5 у м. Києві, який належить ВАТ «Завод «Ленінська кузня» за право на подальше проживання у цьому гуртожитку. Керівництво ВАТ всупереч законодавству намагалося виселити на вулицю понад 100 мешканців гуртожитку з дітьми, у тому числі сестер-сиріт І. Кришталь та неповнолітню Л. Кришталь без надання іншого житлового приміщення. До того ж І. Кришталь є матір'ю – одиначкою. У 2000 р. їхня матір О. Кришталь покійчила життя самогубством, через 2 роки помер їхній батько М. Кришталь, який майже все трудове життя пропрацював на заводі «Ленінська кузня» ковалем і отримав у гуртожитку кімнату. В 2004 р. сестрам Кришталь був видано ордер на цю кімнату після втручання Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини [5, с. 85]. Подібні випадки мали місце у колишніх радгоспних гуртожитках у Балаклавському районі м. Севастополя [7, с. 87; 4, с. 152], у містах Києві, Львові, Дніпропетровську, Херсоні, Луцьку, Броварах та ін. [6, с. 8-9]. Уповноваженим Верховною Радою України з прав людини висловлена пропозиція щодо розв'язання цієї проблеми шляхом передачі всіх без винятку гуртожитків у комунальну власність і таким чином забезпечити право мешканців на приватизацію займаного житла [5, с. 9]. Її вирішення можливо буде забезпечено прийняттям Закону України «Про Загальнодержавну цільову програму передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2012-2015 роки» [8].

Література:

1. Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків : Закон України від 04.09.2008р. №500-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2008. – № 46. – Ст. 323.
2. Правознавство : підручник / [А. І. Берлач, С. С. Бичкова, Д. О. Карпенко, А. М. Колодій та ін.]. – К. : Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. – 792 с.
3. Єдиний державний реєстр судових рішень [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://reyestr.court.gov.ua/> Page/776.
4. Карпачова Н. Щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні / Карпачова Н. – К.,

2011. – 370 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ombudsman.gov.ua/images/stories/07022011/Dopovid_8_1.pdf.

5. Карпачова Н. Стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні : Доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини / Карпачова Н. – К., 2006. – 374 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ombudsman.gov.ua/images/stories/07022011/Dopovid_4.pdf.

6. Карпачова Н. Омбудсман України на захисті прав і свобод людини в умовах глобальної фінансово-економічної кризи / Н. Карпачова // Право України. – 2010. – № 2. – С. 4-17.

7. Карпачова Н. Стан дотримання та захисту прав дитини в Україні : Спеціальна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. До 20-річчя ратифікації Україною Конвенції ООН про права дитини / Карпачова Н. – К., 2010. – 230 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ombudsman.gov.ua/images/stories/07022011/S_Dopovid_6.pdf.

8. Проект Закону про Загальнодержавну цільову програму передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2012-2015 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42885.

Сергієнко Ю. Б.
магістр

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна

ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ

Перш ніж посвідчувати правочини з житлом нотаріусу потрібно чітко уявляти, що розуміється під визначенням житлового приміщення, а вже потім проводити посвідчення таких правочинів, тому питання пов'язані з визначенням сутності житлового приміщення мають велике значення в посвідчувальній діяльності нотаріуса. Також слід звернути увагу, що на теперішній час в Україні, як на законодавчому рівні так і серед науковців, не існує єдиного підходу до визначення поняття житлового приміщення, а тому існує нагальна необхідність визначення поняття житлового приміщення та його основних ознак.

В ст. 47 Конституції України [1] використовується узагальнююче широке поняття – «житло», а в ст. 30 Конституції йде мова, що не допускається протиприпинення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку, інакше як за вмотивованим рішенням суду. Отже, Основний Закон нашої держави визначає житло в самих загальних рисах не конкретизуючи, яке саме приміщення слід розуміти під поняттям житла.

Продовжуючи слід зазначити, що згідно ст. 379 ЦК України житлом фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, призначені та придатні для постійного проживання в них. Подібне положення міститься і в ч. 1 ст. 29 ЦК України в якій зазначається, що місцем проживання фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому (гуртожиток, готель тощо), у відповідному населеному пункті, в якому фізична особа проживає постійно, переважно або тимчасово [2].

На нашу думку, ЦК України визначаючи поняття «житло» робить акцент на тому, що це різні приміщення, які призначені та придатні для постійного проживання в них людей, а конкретизація які саме приміщення проводиться через перелік таких приміщень – житловий будинок, квартира, гуртожиток, готель. Тому, основною ознакою «житла» в ЦК України виступає його цільове призначення – проживання людей.

Стаття 6 ЖК України встановлює, що жилі будинки і жилі приміщення призначаються для постійного проживання громадян, а також для використання у встановленому порядку як службових жилих приміщень і гуртожитків. Надання приміщень у жилих будинках для потреб промислового характеру забороняється [3].

Податковий кодекс України в пункті 14.1.129 визначає це поняття «житло», а визначає об'єкти житлової нерухомості, до яких належать будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки. Зокрема, об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи: 1) житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості; 2) житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень; 3) квартира – ізольоване помешкання

Західноукраїнська організація

“Центр правничих ініціатив”

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
ТА ВЗАЄМОДІЇ ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА**

28-29 березня 2014 р.

Львів

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Гавриш О. В. СОЦІАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ТЕОРІЇ ПОДІЛУ ВЛАДИ ТА ПЕРІОДИЗАЦІЯ ЇЇ РОЗВИТКУ	8
Печенок А. О. ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	9

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

Панкєсва О. О. АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗМІШАНОЇ МОДЕЛІ КОНСТИТУЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПАРЛАМЕНТУ	11
Прудченко О. О. ВЗАСМОДІЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ З ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ.....	12
Саснко Г. В. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ ТЕРМІНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЖЕБРАЦТВОМ ТА БЕЗПРИТУЛЬНІСТЮ.....	14
Саснко Г. В. ПРОБЛЕМАТИКА УЧАСТІ У ВИБОРАХ ОСІБ БЕЗ ПОСТІЙНОГО МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ.....	16
Шелудько В. В. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО ДОСВІДУ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКРУТСТВА ВНАСЛІДОК НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ.....	17

НАПРЯМ 3. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Бондаренко О. М. ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ СПЕЦІАЛІСТА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	19
Брус І. І. ПОНЯТТЄВО-НОРМАТИВНИЙ ЗМІСТ ПІДТРИМАННЯ ПРОКУРОРОМ ДЕРЖАВНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ В СУДІ	21
Ворошило М. І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	23
Канцір В. С. ТЕРОРИЗМ ЯК ЗАСІБ ПРОТИПРАВНОГО ПРОТИСТОЯННЯ ТА ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО РЕЖИМУ	25
Клочков Б. І. СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ СТОРІН В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	27
Кучерява Ю. О. ЗАГАЛЬНА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ ТА ПРЕКУРСОРІВ	29
Проценко О. О. ВІДМОВА ПРОКУРОРА ВІД ПІДТРИМАННЯ ДЕРЖАВНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ	31

Сторчак Н. А. ОБСТАВИНИ, ЯКІ ПОМ'ЯКШУЮТЬ ПОКАРАШНЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ І ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР	33
Хадієва М. Ф. ЗНАЧЕННЯ КОНВЕНДІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВНИХ СВОБОД ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ УТРОБНОГО ПЛОДУ	35
Шаркова А. М. ДО ПИТАННЯ ПРО МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ОСКАРЖЕННЯ І НЕЗАКОННОГО ЗАТРИМАННЯ	37
НАПРЯМ 4. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС	
Височин М. А. МЕДІАЦІЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	39
Гецько Н. М. МЕДІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ	41
Гончарова А. В. ОФОРМЛЕННЯ СПАДКОВИХ ПРАВ НА РЕЗУЛЬТАТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	43
Денисюк Н. М. ВИДАЧА СВИДОЦТВА ПРО ПРАВО НА СПАДЩИНУ НОТАРИУСОМ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	45
Єрохіна К. С. ПРОБЛЕМИ ДОТРИМАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ НОТАРИУСАМИ УКРАЇНИ	47
Желіховська Ю. В. ОХОРОНА ТА ЗАХИСТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО НА ОБОВ'ЯЗКОВУ ЧАСТКУ У СПАДЩИНІ	49
Іванченко А. П. ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АКЦІОНЕРНОГО ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ	52
Кубара У. М. ЗАКОНОДАВЧІ ОБМЕЖЕННЯ РЕЧОВИХ ПРАВ В ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИНАХ НАЙМУ (ОРЕНДИ)	54
Панасюк О. О. ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ФОРМ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ	56
Потурай К. С. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПИТАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ПОВІТРЯ В МЕЖАХ КОНКРЕТНОЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ В УКРАЇНІ	58
Романовська Л. А. ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ НА ЖИТЛО В І УРГОЖИТКАХ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	59
Сергієнко Ю. Б. ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	61
Супрун О. В. ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЗАРУЧИН В ПРАВІ УКРАЇНИ	63

Чепелева А. М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОСКАРЖЕННЯ ЗАОЧНОГО РІШЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	65
--	----

НАПРЯМ 5. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Ліпська О. С. ЩОДО ПОНЯТТЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЯК МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	68
---	----

Масюк П. С. ПРАВОВА СУТНІСТЬ ДОГОВОРУ КОНСИГНАЦІЇ	70
---	----

Музика Я. І., Салдан Н. П. ПРАВОВА ПРИРОДА КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ	71
---	----

Полтавцева А. С. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОГОВОРУ ПРО ПРАВО ТИМЧАСОВОГО КОРИСТУВАННЯ МІСЦЕМ РОЗТАШУВАННЯ РЕКЛАМНОГО ЗАСОБУ	73
---	----

Терещенко В. О. ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	76
---	----

Українська М. О. ДО ПИТАННЯ ПРО АПЕЛЯЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ З КОРПОРАТИВНИХ СПОРІВ ОСОБАМИ, НЕ ЗАЛУЧЕНИМИ ДО РОЗГЛЯДУ ПЕРШОЮ ІНСТАНЦІЄЮ	78
---	----

Швець В. О. ДО ПИТАННЯ РЕЙДЕРСТВА В КРАЇНАХ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В АСПЕКТІ СУДОВОГО ЗАХИСТУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	79
--	----

Шевєрдіна О. В. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ	81
--	----

Шелудько В. В. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО ДОСВІДУ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКУРСТВА ВНАСЛІДОК НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ	83
---	----

Шиян І. С. СТАН ТА РОЗВИТОК АГРАРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	85
---	----

Шиян О. В. ПРАВОВА ПРИРОДА ГОСПОДАРСЬКОГО ДОГОВОРУ	87
--	----

НАПРЯМ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

Білик П. П. ХАРАКТЕР ДЕРЖАВНО-ВЛАДНОГО ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬНІ ВІДНОСИНИ ЗА УЧАСТЮ БАНКІВ	89
--	----

Бойко-Слобожан О. О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИТРАТ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ВІДПОВІДНО ДО БЮДЖЕТНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	91
---	----

Буличев А. О. ЗАГАЛЬНОВІЙСЬКОВІ ПРАВА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ	93
---	----

Вартанова Г. М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА І ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ЗА НАЦІОНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ.....	94
Гетьман С. А. ПРОБЛЕМАТИЧНІ АСПЕКТИ НОРМОТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	96
Журавльов Д. В. СПЕЦИФІКА ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ.....	98
Кондратиук Д. Л. ДЕКОТРІ ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СПОРІВ ЩОДО ОБ'ЄКТІВ ДЕЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	100
Лушер В. В. СУЧАСНІ ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ.....	102
Мигнович С. І., Кашуба І. О. СИНТЕЗ ПРАВОВОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ.....	103
Мироненко С. О. ПРИНЦИП ОБОВ'ЯЗКОВОСТІ СУДОВИХ РІШЕНЬ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	104
Пригорницька О. В. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПОДАТКІВЦІВ.....	106
Прудченко О. О. АНАЛІЗ НЕДОЛІКІВ ПРОЕКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ПРОКУРАТУРУ»	108
Пузырний В. Ф. ВАЖЛИВІСТЬ СТИЛЯ УПРАВЛІННЯ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕНІТЕНЦІАРНИХ ОРГАНІВ ТА УСТАНОВ.....	110
Росоха М. О. ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	111
Садовой О. В. ВИЗНАЧЕННЯ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТА УПРАВЛІННЯ.....	113
Сович І. Ю., Якунін Р. І. РОЛЬ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА	115
Сукмановська Л. М. ЩОДО ВИДІВ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї.....	117
Федорчак І. В. ОБ'ЄКТИВНА СТОРОНА СКЛАДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ДЕЛІКТУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 53 КУПАП.....	119
Шаповалов А. В. ПІЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУР ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ В ОРГАЦІАХ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ.....	120

**НАПРЯМ 7. ТРУДОВЕ ПРАВО
ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

Боднарук М. І.
РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ПРАВОВІДНОСИН
У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ 122

Прогонюк Л. Ю.
ЩОДО СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ТРУДОВИХ СУДІВ В УКРАЇНІ 124

Рішко М. І.
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ НЕПОВНОЛІТНІХ 126

**НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО
ТА КРИМІНОЛОГІЯ**

Назаренко Д. О.
ЦІНА НАРКОТИЗАЦІЇ ЯК ФОНОВОГО ДЛЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЯВИЩА:
ДО ПИТАННЯ ОПТИМІЗАЦІЇ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ 128

НАПРЯМ 9. КРИМІНАЛІСТИКА ТА СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА

Дуфенюк О. М.
ПРАВОВА ОСНОВА ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ
З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ОВС ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ 131

**НАПРЯМ 10. ЕКОЛОГІЧНЕ,
ЗЕМЕЛЬНЕ ТА АГРАРНЕ ПРАВО**

Бондаренко В. В.
ГЕНЕЗИС НОРМАТИВНОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВА ГРОМАДЯН
НА ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНЕ НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ 134

Мак Л. Б.
МІСЦЕ ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА У СИСТЕМІ ПРАВА УКРАЇНИ 136